

Hành Trưởng Kỳ Diệu Của Bé Na

quyet minh

Bé Na là một cô bé rất tốt bụng và luôn muốn làm hài lòng tất cả mọi người xung quanh em. Mỗi khi bạn bè nhờ vả điều gì, Na đều nhanh chóng gật đầu đồng ý mà chẳng mảy may suy nghĩ. Dù đôi khi điều đó khiến Na cảm thấy mệt mỏi và không có thời gian cho bản thân.

Vào một buổi chiều đầy nắng tại công viên, người bạn hàng xóm mang đến một chồng đồ chơi nặng trịch và nhờ Na giữ hộ suốt cả buổi chiều. Na nhìn lịch học vẽ sắp đến giờ của mình và cảm thấy vô cùng bối rối không biết phải làm sao. Lần đầu tiên, em nhận ra mình đang phải gánh vác quá nhiều thứ không thuộc về mình.

Nhận thấy vẻ mặt đượm buồn và lo lắng của con gái, người mẹ hiền từ đã đến bên cạnh và ân cần trò chuyện. Mẹ dạy Na rằng nói không không có nghĩa là ích kỷ, mà đó là cách để yêu thương và bảo vệ năng lượng của chính mình. Mẹ bảo Na hãy thử luyện tập cách từ chối sao cho thật nhẹ nhàng nhưng vẫn kiên quyết.

Hôm sau ở trường, một người bạn cùng lớp hào hứng rủ Na cùng tham gia làm hộ bài tập về nhà môn thủ công. Na nhớ lại lời mẹ dặn, hít một hơi thật sâu để lấy lại sự tự tin vốn có của mình. Em mỉm cười thân thiện nhưng ánh mắt thể hiện rõ sự kiên định.

Bé Na nhẹ nhàng đặt tay lên ngực và nói với bạn bằng giọng điệu ngọt ngào nhưng rõ ràng. Em giải thích rằng mình rất muốn giúp đỡ nhưng chiều nay em đã có lịch tập đàn piano rồi. Câu trả lời chân thành ấy khiến người bạn kia không hề cảm thấy giận hờn hay khó chịu chút nào.

Thời gian trôi qua, Na ngày càng trở nên tự tin hơn trong việc đưa ra những lựa chọn cho riêng mình. Em biết phân chia thời gian hợp lý giữa việc giúp đỡ người khác và chăm sóc cho sở thích cá nhân. Những buổi chiều của Na giờ đây tràn ngập tiếng cười và sự thoải mái thực sự.

Một ngày nọ, một nhóm bạn lớn tuổi hơn rủ Na tham gia vào một trò chơi có phần nguy hiểm ở góc sân trường. Dù có chút sợ hãi trước ánh mắt của các anh chị lớn, Na vẫn nhớ đến bài học quý giá về ranh giới cá nhân. Em biết đây là lúc tuyệt đối không được nhượng bộ hay vì nể nang mà nghe theo.

Bé Na kiên quyết lắc đầu và nói không một cách dõng dạc, từ chối lời mời không an toàn đó ngay lập tức. Em quay người bước đi tìm những người bạn đáng tin cậy khác để cùng chơi đùa vui vẻ. Sự dũng cảm ấy giúp Na tránh được những rắc rối không đáng có và giữ được sự an toàn cho bản thân.

Buổi tối hôm đó, Na ngồi bên bàn học và tự hào vẽ lại một bức tranh ghi lại hành trình học cách nói không của mình. Em nhận ra rằng việc từ chối đúng lúc không làm mất đi tình bạn, mà ngược lại còn giúp mọi người tôn trọng em hơn. Mẹ bước vào phòng, trìu mến xoa đầu và dành cho em một lời khen ngợi ngọt ngào.

Giờ đây, bé Na đã trở thành một cô bé mạnh mẽ, biết tự chủ và luôn tràn đầy năng lượng tích cực mỗi ngày. Câu chuyện của Na lan tỏa nguồn cảm hứng to lớn đến tất cả các bạn nhỏ trong khu xóm về việc sống thật với chính mình. Ai ai cũng yêu quý sự chân thành và bản lĩnh đáng tự hào của cô bé.